

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 254/07-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Veľký Krtíš v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 74/2004 v období po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 135/06-32 zo 14. júna 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. januára 2007 doručená sťažnosť J. B., D. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 74/2004 v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. I. ÚS 135/06-32 zo 14. júna 2006.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol: „Dňa 5. augusta 2004 podľa vecnej príslušnosti podal som na Okresný súd vo Veľkom Krtíši žalobu/návrh na Ing. J. S. (...) pre spôsobenie mi škody Ing. S. krivou svedeckou výpoveďou pred senátom Krajského súdu v Bratislave pri vypočutí Okresným súdom vo Veľkom Krtíši.“ Sťažovateľ argumentoval tým, že aj napriek tomu, že od podania žaloby uplynulo takmer 2 a pol roka, vo veci nebolo nariadené ani jedno pojednávanie. Zároveň poukázal na nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 135/06 zo 14. júna 2006, v ktorom ústavný súd vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 74/2004 a okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľ sa domnieva, že k zbytočným prietahom po vydaní nálezú ústavného súdu došlo z dôvodu, že 18. septembra 2006 zaslal okresnému súdu návrh na zmenu ustanoveného advokáta, pričom v tomto podaní výslovne uviedol, že nejde o odvolanie proti uzneseniu o ustanovení právneho zástupcu, ale len o návrh na zmenu. Podľa vyjadrenia sťažovateľa aj napriek tejto skutočnosti okresný súd posúdil jeho podanie ako odvolanie, a preto ho spolu so spisom predložil na rozhodnutie Krajskému súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“). Sťažovateľ uviedol, že o tomto odvolaní rozhodol krajský súd uznesením zo 14. novembra 2006 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Zároveň dodal, že toto uznesenie mu bolo doručené v priebehu mesiaca december 2006.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 74/04 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a okresnému súdu prikázal zaplatiť mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 150 000 Sk. Sťažovateľ zároveň žiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, čo odôvodnil „*dlhodobou niekoľkoročnou sociálnou mizériou*“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade okresného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 20/05, II. ÚS 98/06).

Ústavný súd konštatuje, že v danom prípade sa sťažovateľ obrátil na ústavný súd so sťažnosťou na prietahy v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 4 C 74/2004 necelých 7 mesiacov od vydania nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 135/06 zo 14. júna 2006, v ktorom ústavný súd konštatoval prietahy v označenom konaní.

V súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu (II. ÚS 252/05, II. ÚS 418/06) nemôže byť predmetom posudzovania konanie okresného súdu pred vydaním nálezu zo 14. júna 2006. S prihliadnutím na uvedené ústavný súd aj z vyjadrenia predsedu okresného súdu sp. zn. Spr. 78/07 zo 14. februára 2007 zistil, že v období od vydania nálezu okresný súd síce nekonal vo veci samej, ale riešil otázky procesného charakteru, riešenie ktorých nastolil sťažovateľ a jeho právny zástupca. V sledovanom období sa okresný súd venoval problematike ustanovenia iného právneho zástupcu sťažovateľovi, na základe požiadavky právneho zástupcu sťažovateľa predložil spis dožiadanému súdu za účelom jeho preštudovania, vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podania, na základe návrhu právneho zástupcu sťažovateľa predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o prikázaní veci inému okresnému súdu z dôvodu vhodnosti a napokon rozhodol aj o oslobodení sťažovateľa od súdnych poplatkov.

Ústavný súd v danej veci skúmal, či existuje reálna možnosť vyslovenia porušenia namietaného základného práva sťažovateľa, posudzujúc obdobie od vydania nálezu ústavného súdu od 14. júna 2006. Vzhľadom na zistené skutočnosti dospel k záveru, že uvedený postup okresného súdu nesignalizuje možnosť vyslovenia namietaného porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Ústavný súd považuje dosiaľ poskytnutú ochranu sťažovateľovi nálezom sp. zn. I. ÚS 135/06 zo 14. júna 2006 za dostatočnú, a preto odmietol jeho sťažnosť pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne napr. III. ÚS 181/06, II. ÚS 18/07, II. ÚS 60/07).

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami, ktoré sťažovateľ v sťažnosti nastolil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2007